

Revidert skjøtselsplan for fire slåttemarker, plen og erstatningsbiotoper på Øyaløkkja, Midtre Gauldal kommune, Trøndelag fylke

Oppfølging av tradisjonell slåttemark som utvalgt naturtype

Solfrid Helene Lien Langmo

Revidert skjøtselsplan for fire slåttemarker, plen og erstatningsbiotoper på Øyaløkkja, Midtre Gauldal kommune, Trøndelag fylke

Forfattere: Solfrid Helene Lien Langmo

Publisert: 02.12.2021

Antall sider: 39 sider

Publiseringstype: PDF med aktive lenker

Oppdragsgiver: Statsforvalteren i Trøndelag v. Simon Heier

Tilgjengelighet: Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Rapporten refereres som: Langmo, S. H. L. 2021. Skjøtselsplan for fire slåttemarker, plen og erstatningsbiotoper på Øyaløkkja, Midtre Gauldal kommune, Trøndelag fylke. Oppfølging av tradisjonell slåttemark som utvalgt naturtype. BioFokus-rapport 2021-045. Stiftelsen BioFokus. Oslo.

Forsidebilder: TUNET på Øyaløkkja i Midtre Gauldal kommune / Noe av arts mangfoldet nedenfor husa på Øyaløkkja/ Musserongvokssopp (NT) / Humle på rød knapp / Lutvokssopp (NT) i alle stadier.

Foto: Solfrid Helene Lien Langmo

Biofokus rapport 2021-045

ISSN 1504-6370

ISBN 978-82-8449-031-1

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

Forord

Revisjon av skjøtselsplanen for Øyaløkkja i Midtre Gauldal kommune er utført på oppdrag fra Statsforvalteren i Trøndelag. Skjøtselsplanen gir faglig funderte anbefalinger for restaurering og skjøtsel av den trua naturtypen slåttemark, og er i samsvar med handlingsplanen for Utvalgt naturtype slåttemark. Den baserer seg på feltbefaring og intervjuer med grunneieren. Som et ledd i undersøkelsene i 2021 ble gården naturtypekartlagt på nytt for naturtyper etter Miljødirektoratets instruks, noe som resulterte i kraftig utvidelse av arealene med slåttemark, samt avgrensning av flere andre mindre kulturbetinga naturtyper.

Rapporten er delt inn i to hoveddeler. Første del gir en kort beskrivelse av slåttemark i Midt-Norge. Andre del er rettet mot den som skal utføre skjøtsel og forvaltningen, og omhandler naturgrunnlaget og dagens drift i området, samt beskrivelsen av konkrete restaurerings- og skjøtselstiltak innenfor lokalitetene.

Som vedlegg finnes en beskrivelse av de verdifulle naturtypene som inngår i drifta. Den genererer i hovedsak informasjon rettet inn mot forvaltning, inkludert søkbare egenskaper for området i Miljødirektoratets naturbase.

Til skjøtselsplanen følger et veiledningshefte om slåttemark utarbeidet av Miljødirektoratet, samt Bondens kulturmarksflora for Midt-Norge utarbeidet av Bolette Bele og Ann Norderhaug, NIBIO.

BioFokus takker Statsforvalteren ved Simon Heier for godt samarbeid i prosessen med skjøtselsplanen. Vi takker også grunneier og skjøtselsansvarlig Knut Joar Trøen for faktaopplysninger, god dialog og verdifulle innspill til planen.

Markabygda, 02.12.2021

Solfrid Helene Lien Langmo

Figur 1. Tunet på Øyaløkkja sett fra nordøst, slik det framstod etter slåtten i 2021. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Innhold

1	Slåttemark i Midt-Norge.....	5
2	Skjøtselsplan for Øyaløkkja inkludert tunet.....	7
2.1	Innledning.....	9
2.2	Hensyn og prioriteringer.....	13
2.3	Tradisjonell og nåværende drift.....	14
2.4	Aktuelle erfaringer med skjøtselen.....	14
2.5	Artsmangfold og eventuelle observerte endringer.....	15
2.6	Evaluering/vurdering av skjøtselen.....	15
2.7	Mål for verdifull slåttemark.....	16
2.8	Restaureringstiltak.....	17
2.9	Skjøtselstiltak.....	17
2.10	Oppfølging av skjøtselsplanen.....	19
3	Kilder.....	20
4	Vedlegg.....	21
4.1	Bilder.....	21
4.2	Naturtypelokaliteter.....	26
4.3	Artslister.....	30
4.4	Tiltakslogg, grunneiers/drifters notater.....	37
4.5	Overvåkning, log.....	38

1 Slåttemark i Midt-Norge

Tradisjonelle slåttemarker er arealer i innmark og utmark som ble slått regelmessig og forholdsvis seint i sesongen. Slåttetidspunktene varierte lokalt i forhold til hvor slåttemarkene lå og etter typen slåttemark. Slåttemarkene domineres av ville plantearter, og de er ofte urterike. Derfor blir de gjerne kalt blomsterenger. Artssammensetningen i slåttemarkene varierer mye på grunn av jordsmonn, høyde over havet m.m. Etter fuktighetsforholdene skilles det mellom tørreng, friskeng og fukteng.

I tørrengene er lavvokste gras og urter vanlige, slik som gulaks, gjeldkarve, vill-løk, gulmaure, blåklukke, engfiol, smalkjempe, katterot, tiriltunge, blåknapp, legeveronika, stemorsblom og øyentrøst. Områder med kalkholdig jordsmonn får i tillegg inn arter som vill-lin, jåblom, rundskolm, flekkmure, sølv-mure og lodnerubblom. I seterregionen finnes også setermjelt, hvitkurle, rublom-arter og søte-arter. Flere av disse er på rødlista over trua arter.

Figur 2. I de tørre engene vokser det lave gras og urter, blant anna katterot (i midten). På de arealene hvor grunnen er litt kalkholdig, kommer også sølv-mure inn (t.h.). Alle foto: Bolette Bele/NIBIO.

Friskengene (dvs. litt fuktigere enger) er prega av et tett grasteppe med bl.a. engkvein og rødsvingel og halvgras som bleikstarr og engfrytle. Her finnes i tillegg mange urter, slik som småengkall, ryllik, blåklukke, gulmaure, rødknapp, prestekrage, karve, gjeldkarve, engsyre, hvitkløver, tepperot, følblom, engsoleie, øyentrøst, rød-kløver, hvitmaure, nattfiol-arter, blåknapp, tveskjeggveronika, legeveronika og engsoleie.

Figur 3. Frisk, fattig slåttemark i Stjørdal. Dette er den vanligste slåttemarkstypen i regionen. Her vokser grasarter som gulaks (i midten), engkvein og rødsvingel sammen med urter som prestekrage, karve (til høyre), engsyre, hvitkløver og blåklukke. Alle foto: Bolette Bele/NIBIO.

Ved kysten (spesielt i Møre og Romsdal) kan også jordnøtt og solblom inngå i slåttemarkene. I kalkholdige områder er friskengene ofte prega av graset dunhavre. Her kan det i tillegg vokse hjertegras, stortveblad, brudespore, bakkesøte, marinøkkel, jåblom, storblåfjær, flekkmure, vill-løk og nyresoleie. Ved kysten kan man dessuten finne bleiksøte, og i fjellet vokser ofte urter som svartopp, fjelltistel, setermjelt, reinmjelt, flekkmure, hvitkurle, fjellnøkleblom, fjellbakkestjerne og snøsøte i slik kulturmark. Flere av disse er på den norske rødlista.

Fuktengene har gjerne en høyere vegetasjon med store gras som sølvbunke. Her vokser også bekkeblom, enghumleblom, krypsoleie og hanekam.

Figur 4. I slåttemarken nær fjellet, slik som på fjellgardene i Sunndal, kan man finne arter som fjellmarinøkkel (i midten) og fjelltistel (til høyre). Begge disse artene er mest vanlige på noe kalkholdig grunn. Alle foto: Bolette Bele/NIBIO.

Slåttemarken med spredte trær som ble styvet (lauvet) til fôr kalles lauvenger. Lauvenger finnes både i lavlandet og i høgereliggende områder i Midt-Norge. Spesielt i fjordene på Nordmøre finnes gode eksempler på denne kulturmarkstypen. Områder med hassel ble tidligere ofte stelt for å sikre best mulig avkastning, både av nøtter og materiale brukt til tønneband og flettearbeid. For skjøtsel og restaurering av styvingstrær se Miljødirektorates egen veileder for dette.

Tradisjonelle slåttemarken har blitt svært sjeldne og det er derfor spesielt viktig at de gjenværende slåttemarkene holdes i hevd på tradisjonelt vis. Slike områder bør slås seint og etter at de fleste plantene har blomstra av og satt frø. Følg helst den lokale tradisjonen for slåttetidspunkt om den er kjent. Man må ikke gjødsle og bruke tunge maskiner på slike arealer. Høyet må fjernes for å unngå næringstilførsel. Høstbeiting og ofte også en kort periode med vårbeiting var vanlig i slåttemarkene i regionen, men tradisjonene for dette varierte. Spesielt forsiktig må man være med vårbeiting av sau på arealer med rik vårflora (for eksempel der det er forekomster av orkideer).

Generelle restaurerings- og skjøtselstiltak er omtalt i mer detalj i veiledningsheftet, og konkrete råd for skjøtsel av din lokalitet beskrives i denne skjøtelsesplanen. Nærmere omtale av ulike plantearter fra engene finnes i Bondens kulturmarksflora for Midt-Norge (Bele & Norderhaug 2008), som finnes på nettet her <https://www.artsdatabanken.no/Pages/180073> Mye av denne teksten om slåttemark er hentet fra den.

2 Skjøtselsplan for Øyaløkkja inkludert tunet

GRUNNEIER: Knut Joar Trøen	ANSVAR SKJØTSEL: Knut Joar Trøen	LOKALITETSVERDIER I NATURBASE1: Øyaløkkja: Monsbakken – A Øyaløkkja: Nedenfor tunet – B Øyaløkkja: Bangan V – B Øyaløkkja: Bangan – A I tillegg inngår følgende: Øyaløkkja: Tunet – B	
DATO UTARBEIDING AV 1.SKJØTSELSPLAN: 30.11.17		DATO BEFARING (1.SKJ.PL.): 05.07. og 21.09.17	
DATO REVIDERING: 01.11.21		DATO BEFARING (REVIDERING): 08.07. og 30.08.21	
KONTAKT MED GRUNNEIER/BRUKER (TELEFON, BEFARING, EPOST MM): Informasjon gitt av grunneier i forbindelse med befaringer 08.07. og 30.08.21. Grunneier har også fått anledning til å uttale seg til skjøtselsplanen.			
1.SKJØTSELSPLAN UTFORMET AV: Steinar Vatne			FIRMA:
REVIDERT UTGAVE UTFORMET AV: Solfrid Helene Lien Langmo			Biofokus
UTM SONE LOKALITET(ER): 32 W	NORD:	ØST:	GNR./BNR.:
Monsbakken	6988487	562622	50/3
Nedenfor tunet	6988475	562707	50/3
Bangan V	6988479	562759	50/3
Bangan	6988482	562834	50/3
Tunet	6988473	562676	50/3

¹ Verdisettingen er definert etter DN Håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2007), og faktaark for slåttemark, utformet av Ellen Svalheim (Svalheim 2014).

LOKALITET:	NÅVÆRENDE AREAL PÅ SKJØTSELSPLAN-/NATURBASE LOKALITETER:	AREAL (ETTER EVENTUELT RESTAURERING):
Monsbakken	4,5 daa	6,7 daa
Nedenfor tunet	0,7 daa	0,7 daa
Bangan V	0,4 daa	0,4 daa
Bangan	1,3 daa	6,8 daa
Tunet	0,4 daa	0,4 daa
DEL AV VERNEOMRÅDE: Nei HVILKET VERN: -	DEL AV UTVALGT KULTURLANDSKAP: Nei	

2.1 Innledning

Biofokus har på oppdrag for Statsforvalteren i Trøndelag kartlagt verdier knyttet til kulturlandskapet på Øyaløkkja i Midtre Gauldal kommune i forbindelse med revisjon av skjøtelsesplan for slåttemarkene på gården. Feltarbeidet i 2021 ble utført i godt vær og gode undersøkelsesforhold den 08.07.21, med en supplerende undersøkelse for beitemarksopp den 30.08.21. Undersøkelsene ble utført på en tid på året der en regner med å kunne fange opp de fleste relevante artsgrupper. Data er digitalt innsamlet ved hjelp av NiN-App utviklet for kartlegging etter Miljødirektoratets instruks for kartlegging av naturtyper, og en del artsfunn er lagt inn i BioFokus Artsfunnbase (BAB) slik at de vil fremkomme i Artskart.

Øyaløkkja (gnr 50/3) ligger et stykke opp i lisa litt sørvest for Støren (fig. 5). Her er den en del av et større kulturlandskap med flere småbruk. Engene er bratte, og variasjon i sigevannspåvirkning, samt at området ligger på massive løsmasseavsetninger, gir også variasjon i artssammensetningen i engene. Områdene rundt gårdene, og bærer tydelig preg av tidligere tiders kulturpåvirkning, med gjengrodd slåtteenger og beitemarker, steingarder og rester etter høyløyer. Gjengroingen på rike løsmasser går imidlertid fort, med tett gråorskog, og mange steder har skogsmarka og grana for lengst tatt over. Spredt i landskapet finnes en rekke småbruk der engene fremdeles holdes i hevd med slått eller beite. Området ligger basert på (Moen 1998) i mellomboreal vegetasjonssone (MB), på grensen til sørboreal og på grensen mellom klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) og svakt oseanisk seksjon (O1). Berggrunnen består ifølge berggrunnskartet til NGU (NGU 2021)a av fyllitt, noe som i varierende grad gjenspeiles i artsmangfoldet i engene, da løsmassene for det meste består av massive morenemasser og breelvavsetninger (NGU 2021)b.

Fra tidligere har gården fire slåttemarkslokaliteter (Monsbakken øvre, Monsbakken nedre, Nedafor tunet og Bangan), samt en lokalitet med engpreget erstatningsbiotop (Tunet). Denne er inkludert i skjøtelsesplanen ut fra et helhetlig perspektiv, samt biologiske verdier. I tillegg inneholdt den gamle skjøtelsesplanen en lang rekke forslag til restaureringsarealer som ifølge (Vatne 2017) «*kan øke i verdi om de skjøttes på en egne måte.*» De fleste av disse arealene er i perioden fra 2017 slått, og dette har ført til at slåttemarkslokalitetene på gården er betydelig utvida. For det første er de to lokalitetene i Monsbakken (øvre og nedre) slått sammen til en, og har sammen fått navnet Monsbakken og verdien Svært viktig – A. I tillegg til at restaureringsareal nr 3 i gammel plan (heretter kalt Bangan V), nå er regna som slåttemark og har fått verdi Viktig – B. For de andre slåttemarkslokalitetene Nedenfor husa og Bangan foreligger bare endringer i areal, men ikke i verdi. Samla areal med slåttemark (utenom lokaliteten Tunet) er økt fra 2,9 daa til 6,9 daa. Oppdaterte kart finnes i fig. 7.

Kartlegging i 2021 ble utført etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks (Miljødirektoratet 2021), og lokalitetskvaliteten for slåttemarkene varierer fra høy til svært høy lokalitetskvalitet. Basert på denne instruksen er også flere mindre arealer tatt ut som englignende sterkt endra fastmark (tidligere engpreget erstatningsbiotop), samt semi-naturlig eng i sein gjenvekstsuksesjon, som er en naturtype som ikke tidligere har vært prioritert for kartlegging, da disse arealene i stor grad inneholder skogsarter, og restaurering ofte er svært tid- og ressurskrevende. Arealene som er regna som englignende sterkt endra fastmark er i dag en del av arealene som slås. Dette regnes som positivt. Nord for Bangan ble det i tillegg registrert et område med semi-naturlig våteng, en naturtype som ofte ble slått tidligere, men der slåtten har opphørt for lengst. Området er i dag dominert av eldre gråor, og restaurering vil være svært tid- og ressurskrevende. For fullstendig beskrivelse av disse andre lokalitetene henvises det til Naturbase (publiseres der våren 2022), samt oversiktskart i fig. 8.

Slåtteengene i Øyaløkkja består etter NiN 2.2 (Bratli, Halvorsen et al. 2019) for det meste svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20) i tillegg til arealer med mer oppgjødsla preg (T32-C-21), og områder som enda har behov for ytterligere restaurering for å kunne defineres som slåttemark. Disse arealene ligger for det meste i de flateste partiene på engene, der opphoping av næringsstoffer over tid later til å ha vært størst. Slåtteengene i Øyaløkkja er generelt dominert av arter som blåklomme, prestekrage, småengkall, tepperot, engkvein, harerug, gulaks, aurikkelsveve, rødknapp, hvitmaure, i de flatere partiene finnes økende innslag av mjørdurt, hvitbladtistel og soleier. Spredt i engene inngår også tiriltunge, kattefot, flekkmarhand, nattfiol og grov nattfiol. Svært sparsomt i skinnere partier inngår noe lyng.

Av rødlistearter, basert på Norsk rødliste for arter fra 2015 (Henriksen and Hilmo 2015), er en rekke arter av beitemarksopp registrert. Det mest interessante er registrering av grå narremusserong (EN) på Monsbakken i 2017. Ved undersøkelsene i 2020 ble denne ikke påvist. Imidlertid ble arter som lutvokssopp (NT) og musserongvokssopp (NT) registrert en rekke steder. Sistnevnte ble også registrert i 2017. Potensialet for flere sjeldne og rødlista arter av beitemarksopp er varierende innenfor området, men på flere skrinne knauser regnes det som godt. Flere ubestemte arter av rødsporer (*Entoloma*) ble også observert. Denne gruppen er stor og kompleks, samt at utredning av artene enda pågår. Av fremmedarter basert på fremmedartslista (Artsdatabanken 2018), er skogskjegg (SE) registrert med en viss spredning ved husene sammen med fagerfredløs (SE). Ellers er det ikke registrert fremmedarter innenfor slåttemarkslokalitetene.

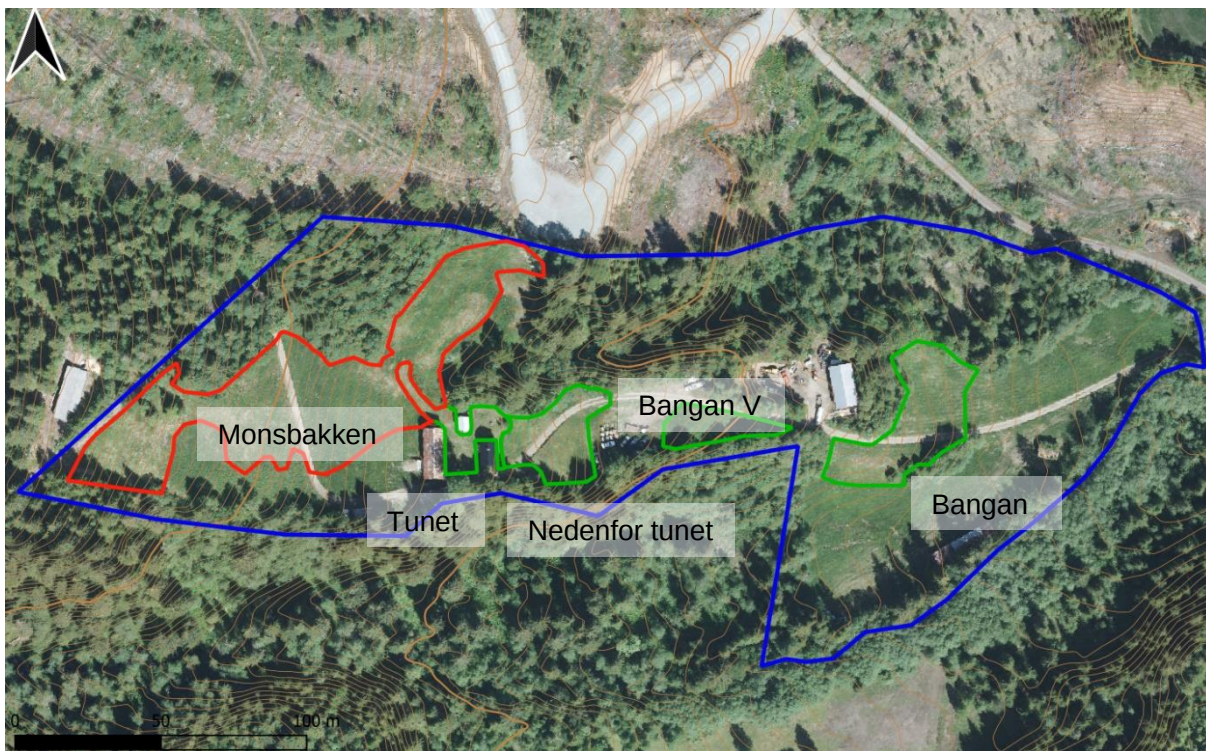
Engene i Øyaløkkja ligger åpent til, har rikt arts mangfold av planter med mye nektar, som kløver, skogstorkenebb, rødknapp og hvitbladtistel, og mindre arealer med bar jord, blant annet på skrinne knauser og langs veikanter. Store seljer i kanten av engene er gunstige for tidligflyvende insekter. Det er derfor også trolig et visst potensiale for rødlistearter og regionalt sjeldne arter av insekter.

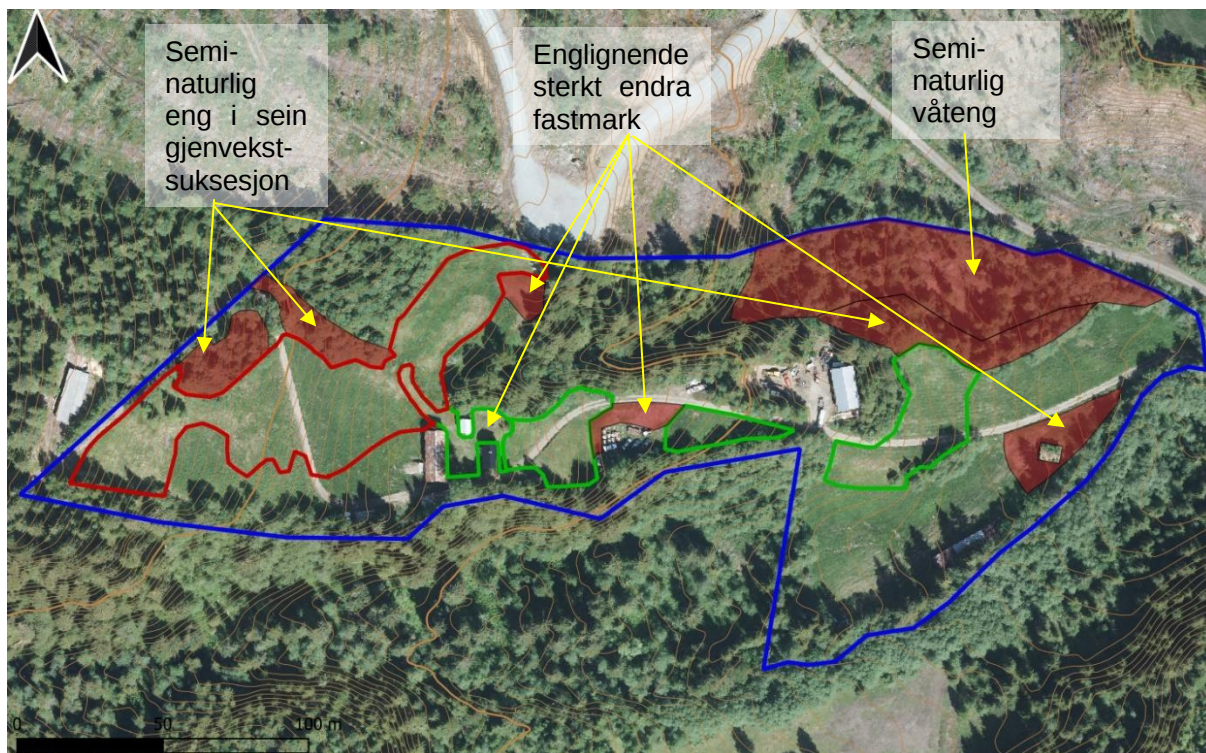
Figur 5. Det undersøkte området på Øyaløkkja markert med blått.

Figur 6. Det samme arealet avmerka på et flyfoto fra 1956. Legg merke til hvor mye mer åpent landskapet var. Arealer som der var hesja, er i dag dominert av tett middelaldrende lauvskog.

Figur 7. Oversikt over naturtypelokaliteter registrert på Øyaløkkja fordelt på verdi. Svært viktig – A har rød farge mens Viktig – B har grønn farge.

Figur 8. Slåttemarkene merka med rød (A) og grønn (B) omramming. Andre lokaliteter registrert i forbindelse med Naturtypekartlegging i 2021 er merka med rødt. Disse fordeler seg på naturtypene semi-naturlig eng i sein gjenvekstsuksesjon (3), englignende sterkt endra fastmark (4) og semi-naturlig våteng (1). Lokalitetene med englignende sterkt endra fastmark slås, noe som regnes som positivt.

Figur 9. Avgrensing av skjøtselssoner på Øyaløkkja. Gule områder merket med 1 er å regne som restaureringsarealer, mens grønne områder merket med 2, er områder der tynning av skog i kantsoner bør prioriteres.

2.2 Hensyn og prioriteringer

Mye av det gamle kulturlandskapet i kommunen har de siste 50 årene gjennomgått store forandringer med intensivering av driftsformer og gjengroing/tilplanting av områder som ikke har latt seg drifte rasjonelt. Mye av det tradisjonelle slåtte- og beitelandskapet i de bratte lisdene er i dag prega av tett middelaldrende gråorskog, mens jordbruket i betydelig større grad enn tidligere er konsentrert nede på de flate slettene i dalbotnen. Dette er også tilfellet rundt Øyaløkkja, se fig. 6.

På de rike løsmassene gror det godt, og oppslaget av gråor er mange steder tett. Dette har stedvis ført til en utarming av artsmangfoldet, og en fortrenging av konkurransesvake og lyskrevende arter til fordel for mer nitrofile og til dels høgvekste arter. I slike områder bør kantsonene gradvis gjenåpnes ved at trær tas ut, men en bør ikke fjerne alle trærne på en gang med tanke på oppgjødsling fra de råtnende røttene. Blant annet inngår en del gran i kantsonene. Om ikke alle disse skal fjernes, er det et alternativ at de kvistes opp 2-3 meter opp på stammen slik at lys kan slippe inn under greinene. Ut over gran, er det for det meste bjørk, selje og gråor som inngår i tresjiktet, og det meste dette bør på sikt fjernes. Innsatsen bør prioriteres i områder med grønn skravur på kartet i fig. 9. Om en skal ta ut gråor kan denne med fordel kan ringbarkes eller brekkes (tynne trær) i stedet for å hogges. Bjørka kan fjernes ved at den hogges. Noen av de store seljene bør settes igjen da de er en viktig næringskilde for tidligflygende insekter om våren. All transport av hogstavfall bør skje på frossen mark. Kvisthaugene bør deponeres utenfor engene eller brennes. Om de deponeres utenfor engene er det en fordel om dette gjøres slik at det ikke fører til oppgjødsling av engene.

Landskapet rundt Øyaløkkja egner seg slik det fremstår i dag til en viss grad for pollinerende insekter. Store arealer med kantsoner og enger er imidlertid grodd igjen, slik at det er mindre egne enn tidligere. Mange av disse insektene er avhengig av en mosaikk av enger og kantsoner for å overleve. I kantsonene rundt engene kan enkelte trær stå igjen ved tynning. Særlig er det som nevnt en fordel om storvokst selje settes igjen. Også rogn har blomster som er populære hos insektene. Enkelte kvisthauger kan legges igjen i kantene av engene ved rydding som skjulested for insekter. Stubber som ikke er til hinder for slåttene kan også stå. Det er også en fordel at det forekommer flekker med bar jord i tilknytning til engene. Dette forekommer i dag blant annet langs veien opp gjennom Monsbakken.

Kunstgjødsel, sprøytemidler eller beitepusser bør ikke benyttes i slåtteområdene. Ifølge grunneier er beiting lite aktuelt her. Om det likevel skulle finne sted i framtida, bør tilleggsfôring av eventuelle beitedyr unngås da det kan føre til oppgjødsling, samt spredning av uønskede arter. Om det blir aktuelt med beite i Øyaløkkja kan dette skje fra et par uker etter slåttene og utover høsten. Fortrinnsvis med lett storfe, sau eller geit. Vårbeite bør unngås i Øyaløkkja med tanke på forekomster av orkideer, og særlig sau som beiter selektivt, velger ofte de beste artene først, og blant disse er bladrosettene av orkideene. Dette fører ofte til at orkideer går tilbake i slåtteenger med vårbeite.

Inne på tunet i Øyaløkkja forekommer som nevnt skogskjegg (SE) med en viss spredning sammen med fagerfredløs (SE). Det er viktig at disse artene kontrolleres på en slik måte at de ikke sprer seg nedover i den bratte skråningen ned mot bekken nord for tunet. Ved spredning bekjemper plantene best mekanisk med fjerning før de får satt frø i kombinasjon med oppgraving av rota. Planterestene må deponeres i restavfallet eller brennes.

I 2021 ble hele gården slått (fig. 1), inkludert både slåtteområdene, erstatningsbiotoper og restaureringsarealene, og alt gras er raka sammen og fjerna fra engene. Særlig i restaureringsarealene ser en fremdeles tydelig preget av oppgjødsling fra tidligere, og de mest oppgjødsle delene er som nevnt også holdt utenfor slåtteområdesavgrensningene, og bør fremdeles slås noen år til med påfølgende fjerning av avlinga for å utarme jorda ytterligere. Om det er slik at en ikke rekker å fjerne alt gras fra år til år, er det en fordel at det roteres på hvilke arealer som prioriteres slått fra år til år. På denne måten vil en unngå at grasets blir liggende på de samme lokalitetene hvert år. Alternativt bør slåtteområdelokalitetene prioriteres framfor restaureringsarealene. Hvilke arealer som er regna som restaureringsarealer er markert med gul farge i fig. 9.

Tunet i Øyaløkkja huser flere rødlistearter av beitemarksopp, og kan med fordel slås noe sjeldnere enn i dag slik at plantene her kan få satt frø. Ved slått er det en fordel at det brukes oppsamler for å unngå en gradvis oppgjødsling av arealene.

2.3 Tradisjonell og nåværende drift

Om den tidligere driften av gården vet vi lite, men ifølge (Eggset 1994) var det i 1801 flere husmenn enn gårdbrukere på Støren. Mange av husmannsplassene lå bratt og vanskelig til, og mange måtte slå i liene og bære høyet opp for hånd. Slik var det enda for mange småbrukere på starten av 1900-tallet. Samme kilde beskriver også viktigheten av markaslåtten for å berge dyra gjennom vinteren. Navnet på gården, Øyaløkkja kan også si oss noe om historien. Gnr. 50 på Støren er Nerøyan. Løkkja eller lykkja betyr ifølge samme kilde noe sånt som slåtteløkker inngjerda jordstykke. Ut fra dette kan vi anta at Øyaløkkja har vært slåtteløkkja til Nerøyan.

Historisk sett er bruken av engene på gården trolig en kombinasjon av slått og beite, samt åkerbruk i enkelte partier. På det eldste tilgjengelige flyfotoet fra 1956 (fig.6), ser vi at hesjene står på alle engene. Ifølge nåværende grunneier (Knut Joar Trøen pers. medd.) var det tradisjonell gårdsdrift her frem til rundt 1970, og engene var slått årlig. Det har trolig aldri vært brukt kunstgjødsel her, kun husdyrgjødsel fra fjøset. Folket flytta herfra i 1977, og etter det var området ute av bruk fram til rundt 1990, da bruken gradvis ble gjenopptatt. Siden den tid har engene vært slått, men avlinga har bare delvis vært fjerna. En del ungsog har vært fjerna langs kantene av engene.

Graset slås etter 20. juli, som regel i løpet av august, avhengig av vær og grasvekst. Etter at første skjøtselsplan ble utarbeida i 2017, har det meste av grasets blitt fjerna fra engene etter bakketørking. Graset blir etter det brukt til dyrefôr.

2.4 Aktuelle erfaringer med skjøtselen

For lokalitetene i Øyaløkkja er tiltakene utført i tråd med gjeldende skjøtselsplan. Alle engene på gården inkludert restaureringsarealer er slått, og avlinga er i stor grad fjerna, sammenlignet med tidligere da mye av grasets ble liggende igjen etter slått. Fremdeles gjenstår det rydding i kantsoner rundt engene, og muligheten for fjerning av enkelttrær er diskutert med grunneier. Videre ser en at lokalitetene rundt husene (Tunet) slås relativt hyppig som plen. For artsmangfoldet vil det bære best med færre slåtter enn det som er tilfelle i dag, kanskje særlig for den nordvestre delen av enga nær østre fjøshjørne. Ut fra dette kan en si at målene i eksisterende skjøtselsplan i stor grad er nådd. Unntaket er delvis kantsonene, som fremdeles kan gjenåpnes mer, jf. kart i fig. 9.

2.5 Artsmangfold og eventuelle observerte endringer

Lokalitetene i Øyaløkkja later etter noen år med skjøtsel til å ha en jevnere artsfordeling med betydelige høyere innslag av engarter (men nødvendigvis ikke mange flere engarter en før), og jevnere fordeling av disse artene utover i engene. Samtidig er det også lett å legge merke til at kantsonene flere steder er tynna noe, slik at mer lys slipper inn og engartene brer seg utover mot kantene, snarere enn å bare forekomme flekkvis på skrinne knauser. Blant annet arter som prestekrage, blåklukke, rødknapp, harerug og både nattfiol og grov nattfiol har økt utbredelse, mens arter som firkantperikum, hundekjeks og mjødurt later til å ha gått tilbake.

Til sist er det grunn til å trekke fram det stadig økende antallet nattfiol/grov nattfiol. Rundt år 2000 la grunneier første gang merke til disse artene og begynte å telle individer. Da ble det registrert ca. 30 individer. I 2020 slutta han å telle ved 300 individer, og da var han ikke ferdig. Dette viser at også disse artene har hatt en klar framgang som følge av skjøtselen i området. Vurderingene av endringer i arts mangfold er gjort basert på vurdering av beskrivelser og bilder i tidligere skjøtelsesplan og samtale med grunneier.

2.6 Evaluering/vurdering av skjøtselen

OPPSUMMERENDE VURDERING	I HØY GRAD	I MIDDELS GRAD	I LITEN GRAD
Har skjøtselen vært tilfredsstillende for å oppnå målene, jf skjøtelsesplanen som nå revideres?	x		
Bør skjøtselen endres for neste skjøtelsesplanperiode (neste 5 år)? [konkrete endringer beskrives mer detaljert under tiltak i 2.8., 2.9. og 2.10]			x
Er det realistisk at lokaliteten holdes i hevd de neste 5 åra?	x		

Begrunnelse

Skjøtselen i Øyaløkkja er i stor grad utført slik det er beskrevet i gjeldende plan, med sein slått og fjerning av avlinga, noe som har gitt en klart positiv utvikling av artsfordeling og slåttemarksstruktur i de aktuelle lokalitetene. Videre skjøtsel på dagens nivå, gjerne med ulike slåttetidspunkter mellom år og ulik rekkefølge på slåttene av de ulike engene, sammen med en videre gradvis gjenåpning av noen av kantsonene rundt engene, vil være utelukkende positivt.

Noen av de arealene som inneholder mye blåklukke, tiriltunge og rødknapp kan med fordel slås seint hvert år, slik at insektene kan benytte disse artene som næringskilde. Også hvitbladtistel og mjødurt er viktige arter for mange insekter, og disse kan for eksempel settes igjen til etter blomstring i enkelte

arealer. Hvilke arealer som settes igjen kan roteres fra år til år, da de fleste av disse artene har god utbredelse i de fleste slåtteengene.

Fokus på videre spredning av skogskjegg fra hagen vi være viktig. Arten har vist seg å kunne kolonisere store områder, og ved undersøkelsene i 2021, ble et par mindre tuer observert nede i skråningen nord for hagen. Videre er en av slirekne-artene og kjempespringfrø begge observert i veikanter lenger ned i bygda. Det er viktig å unngå at disse får spre seg inn på gården med jord eller planterester. De bør i tillegg bekjempes på voksestedet, da det fremdeles kun er snakk om små bestander. Dette bør skje i samarbeid med grunneierne.

Ferdsel i utmark har de siste årene vært økende i takt med økende interesse for natur og friluftsliv. I Øyaløkkja har det vært en rekke tilfeller av ferdsel også på innmark, noe som ikke regnes som positivt. I særlig grad ikke om problemet blir omfattende og inkluderer mye tråkk rundt i engene. Det er gjort forsøk på varslings om at slik ferdsel på innmark ikke er ønska, uten særlig hell.

Figur 10. Når det regner eller er kaldt, bruker humlene ofte rødknappen til paraply i påvente av bedre vær. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo

2.7 Mål for verdifull slåttemark

HOVEDMÅL FOR LOKALITETEN(E):

Å gjennom årlig slått og fjerning av høyet legge til rette for, og videreutvikle gode forhold for naturengplanter, beitemarksopp og insekter, i et helhetlig, verdifullt kulturlandskap.

EVENTUELLE SPESIFIKKE MÅL FOR DELOMRÅDER:

Områder innenfor lokalitetene og uten skravur i fig. 9 skal være åpen slåtteeng som utgjør kjerneområde for artsmangfoldet, og opprettholdes ved årlig slått og fjerning av avlinga.

Artsmangfoldet i de sentrale partiene bør på sikt kunne spre seg ytterligere utover til større deler av engene og ut i kantsonene.

Områder merket grønn skravur i fig. 9 prioriteres for gradvis tynning slik at mer lys slipper inn på slåtteengene. Det meste av unge lauvtrær, og også mye av grana bør fjernes på sikt. Store seljer og enkelte eldre rognere i kantsonene og tilgrensende skog spares med tanke på insekter.

Områder med gul skravur i fig. 9 er enda å regne som restaureringsarealer, men skjottes sammen med resten av slåttemarkene som en del av skjøtselen av kulturlandskapet på Øyaløkkja.

Opprettholde slått av tunet med oppsamling av avlinga. Kan gjerne slås noe sjeldnere enn i dag.

Det skal ikke forekomme fremmede arter i slåtteengene, og fremmede arter som eventuelt dukker opp bør fjernes. Fremmede arter på tunet bør fjernes eller holdes under kontroll.

TILSTANDSMÅL FOR ENKELTE AV ARTENE:

Videreutvikle og forbedre ytterligere en jevnere utbredelse av typiske engplanter som vanlig nattfiol, prestekrage, blåklokke, rødknapp, harerug m.fl.

Under en normal soppsesong skal det forekomme flere enn 3 rødlista beitemarksopp. Målet videreføres fra forrige plan, og later til å være realistisk.

2.8 Restaureringstiltak

RESTAURERINGSTILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBRUK M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	AREAL/ (DEL)OMRÅDE	TIDSROM (MND/UKE)
Årlig slått og fjerning av graset i områdene med gul skravur (og merka med tallet 1) i fig. 9. Mye av dette arealet kan trolig raskt oppnå bedre tilstand, og har også allerede gjort det, om en sammenligner med tidligere skjøtelsplan. Om gras skal legges igjen noe sted, bør det være innenfor disse arealene. Det er en fordel om det roteres på hvor graset ligger igjen.	Årlig	7,7 daa	Etter 20. juli, og helst i august.
Det vil være positivt å gradvis gjenåpne mer eller mindre gjengrodde kantsoner som fremdeles har noe naturengvegetasjon (områdene merka med grønn skravur og tallet 2 i fig.9). Dette gjøres gradvis	Årlig	2 daa	

2.9 Skjøtselstiltak

Slått

SLÅTTETILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBRUK M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	AREAL/ (DEL)OMRÅDE	TIDSROM (MND/UKE)
Slått av de fire slåttemarkene i august med tohjulstraktor eller lett traktor, inkludert kantsoner som kan slås med ryddesag. Alt høyet fjernes. Bakketørking eller hesjing. Det skal ikke tilføres gjødsel eller sprøytemidler. Lokalitetene jordarbeides ikke.	Årlig	6,9 daa	Etter 20. juli, og helst i august.
Tunet slås med plenklipper med grasoppsamler 1-2 ganger hvert år (eller oftere hvis ønskelig).	Årlig	0,4 daa	

Generelt gjelder for skjøtselsslått:

- Slåtten bør skje etter at de fleste artene har blomstret og satt frø (som regel ikke før i siste halvdel av juli). Slåttetidspunktet vil variere fra år til år ut fra variasjoner i været og vekstsesongen. Følg derfor med på blomstring og frøsetting!
- Graset bakketørkes 2-3 dager før det fjernes fra området.
- Områdene kan slås med liten lett traktor med slåmaskin, tohjulsslåmaskin eller ljå, avhengig av bratthet. Kantklipper med skjæreblad kan benyttes på mindre areal der det er vanskelig å komme til med maskiner.
- Ikke bruk tunge maskiner, spesielt i de fuktige partiene, som kan påføre komprimering av jorda og kjøreskader.
- Unngå bruk av kunstgjødsel, gylle eller husdyrgjødsel.

Beiting

Det er ikke aktuelt med beite i Øyaløkkja ifølge grunneier. Under følger likevel noen generelle råd for beiting i slåttemark, i fall det skulle bli aktuelt i framtida:

- Beiting kan være positivt for slåttemarka, og har vært tradisjon mange steder.
- Unngå beite dersom det er insektarter eller karplantearter i slåtteenga som blir negativt påvirket.
- Tunge storferaser bør ikke beite slåttemark (pga. tråkkskader). Heller ikke saueraser som selektivt beiter arter som er ønsket i enga.
- Høstbeiting hindrer opphopning av daugras (som gir grønngjødsling) og letter spiringen neste vår.
- Beiting gir tråkkspor som frøplanter kan spire i.
- Hvis arealet vårbeites, blir slåtten seinere (da blomstring/frøsetting kommer seinere i gang)
- Unngå tilleggsføring inne på slåttemarka.
- Slåttemark med rik vårblostring (f.eks. med tidligblomstrende orkideer og marinøkler) bør ikke beites.
- Beit gjerne nærliggende skog, hagemark eller naturbeiter i sammenheng med slåttemarka. Det vil gi utveksling av frø og gener mellom ulike arealer.
- Isådde, fulldyrka kulturer bør ikke beites sammen med slåttemarka. Dette for å hindre spredning av uønska arter inn i slåttemarka.

Andre aktuelle skjøtselstiltak

TILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBruk M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	AREAL/ (DEL)OMRÅDE	TIDSROM (MND/UK)
Fjerning av kvist fra slåtteengene, samt ev. hogstavfall som ligger igjen etter hogst i kantsoner (mesteparten fjernes på frossen mark om vinteren)	Årlig		Vår

2.10 Oppfølging av skjøtselsplanen

NESTE REVIDERING/EVALUERING ÅR:

2025

BEHOV FOR YTTERLIGERE REGISTRERING AV SPESIFIKKE NATURTYPER OG/ELLER ARTSGRUPPER:

Insekter er ikke undersøkt.

Storløkkgrenda har potensielt en lang rekke kulturmarkslokaliteter, men fremdeles er bare Øyaløkkja kartlagt.

GJENNOMFØRTE ELLER PÅBEGYNT TILTAK:

Slåtteskjøtsel inkludert slått av restaureringsarealer

Gjenåpning av kantsoner

Fjerning av stubber etter gran helt øverst i Monsbakken. Disse stubbene var knapt nok mulige å se ved undersøkelsene i 2021.

PERSON(-ER) SOM HAR ANSVAR FOR Å GJENNOMFØRE TILTAKENE I SKJØTSELSPLANEN:

Knut Joar Trøen

3 Kilder

Artsdatabanken (2018). Fremmedartslista 2018, Artsdatabanken.

Bratli, H., et al. (2019). "Beskrivelse av kartleggingsenheter i målestokk 1:5000 etter NiN (2.2.0). Utgave 1, kartleggingsveileder nr 4, Artsdatabanken, Trondheim."

Eggset, A. (1994). Bygdehistorie for Midtre Gauldal. B. 1 : Fjerne tidsaldre, Midtre Gauldal kommune.

Henriksen, S. and O. Hilmo, Eds. (2015). Norsk rødliste for arter 2015, Artsdatabanken, Norge.

Miljødirektoratet (2021). Kartleggingsinstruks - Kartlegging av terrestriske Naturtyper etter NiN2. M-1930 | 2021.

Moen, A. (1998). Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Hønefoss, Statens Kartverk.

NGU (2021). "Interaktivt berggrunnskart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste."

NGU (2021). "Interaktivt løsmassekart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste."

Vatne, S. (2017). Skjøtselsplan for fire slåttemarkar og en plen på Øyaløkkja, Midtre Gauldal kommune, Sør-Trøndelag fylke. Økolog Vatne notat 3-2017.

4 Vedlegg

4.1 Bilder

Figur 11. Øyaløkkja: Monsbakken øvre. Her anbefales det å hogge en del bjørk, gran og gråor i nordre kantsone der det fremdeles finnes naturengvegetasjon. Tilsv. fig. 5 i skjøtselsplan fra 2017. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 12. Kantsone i Øyaløkkja: Monsbakken nedre som har vært jevnlig rydda for buskoppslag. Her ble grå narremusserong (EN) påvist i 2017. I 2021 ble det slått og raka her. Tilsv. fig. 6 i skjøtselsplan fra 2017. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 13. Monsbakken sett fra øst mot vest. Hele arealet ble slått og raka i 2021, og det meste av engene her er nå inkludert i slåttemarkslokaliteten. Om det er aktuelt å tynne gråor i kantsonen til høyre i bildet, kan denne med fordel ringbarkes i stedet for å hogges. Tilsv. fig. 7 i skjøtelsesplan fra 2017. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 14. Øyaløkkja: Tunet. Plen med naturengpreg og flere registrerte rødlistearter av beitemarksopp. Skogskjegg (SE) er i ferd med å spre seg fra hagen og ned den bratte skråninga nord for lokaliteten. Plantene i hagen kan kontrolleres, men spredning i skråninga bør bekjempes. Tilsv. fig. 8 i skjøtelsesplan fra 2017. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 15. Oversiktsbilde fra Øyaløkkja: Nedenfor tunet, som består av bakkene på begge sider av veien og litt av veikanten i forkant av bildet. Her er det rik blomstring av orkideene vanlig og grov nattfiol i tillegg til flekkmarihand. Grensa for lokaliteten går ved den røde streken sentralt i bildet. Arealet nedenfor, ved vedsekkene, er brukt som lagerplass og er å regne som engpreget erstatningsbiotop. Også her ble vanlige arter av grasmarkssopp påvist i 2021, og arealet slås. Tilsv. fig. 9 i skjøtelsplan fra 2017. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 16. Restaureringsareal 3 i gammel skjøtelsplan har vist klar forbedring, og er nå å regne som slåttemark. Lokaliteten har fått navnet Bangan V og er vurdert til Viktig – B. Sammenligna med i 2017 er høgvekste grasarter og hundekjeks gått klart tilbake på hele arealet Tilsv. fig. 10 i skjøtelsplan fra 2017. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 17. Den delen av Øyaløkkja: Bangan som ligger nord for veien. Kantsona kan med fordel tynnes noe. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 18. Restaureringsarealet sør for Øyaløkkja: Bangan sett fra veien som fører opp til gården. Partier med mye småengkall og harerug inngår, men fremdeles noe oppgjødsla preg. Noen år til med slått bør forbedre kvalitetene ytterligere. Den sørligste delen av lokaliteten Øyaløkkja: Bangan ligger i skråningen til høyre i bildet. Gråora helt til høyre i bildet kan på sikt med fordel fjernes helt. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 19. Den samme tendensen som forrige bilde ser en helt nederst på innmarka. Flekkvis mye harerug, men brå overganger til gjødselprega eng. Her er det tydelig at gjenliggende gras har ført til oppgjødsling, noe som også vistest tydelig på bildet tatt i 2017. Kantsona helt i bakerst i bildet inngår i lokaliteten Øyaløkkja: Bangan. Tilsv. fig. 12 i skjøtselsplan fra 2017. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

4.2 Naturtypelokaliteter

I og med at områdene i 2021 er kartlagt etter Miljødirektoratets instruks, er beskrivelsene i tråd med denne. For eldre beskrivelser for Naturbase, vises det til (Vatne 2017). For at lokalitetene skal kunne få status som utvalgt naturtype, må de imidlertid også gis en verdi etter DN-Håndbok 13, da statusen for utvalgte naturtyper i Naturmangfoldloven er basert på disse verdivurderingene, og enda ikke er tilpasset Miljødirektoratets instruks. Også disse verdivurderingene er oppdatert basert på faktaark for slåttemark/naturbeitemark fra 2018.

Kun lokaliteter som er inkludert i skjøtelsesplanen, og som også har fått en verdi i etter DN-Håndbok 13 er gjengitt her. For beskrivelse av ytterligere kartlagte lokaliteter, vises det til Naturbase.

Øyaløkkja: Monsbakken

Naturtype: D2.1 Slåttemark (ntyp_D02_01)

Kartlagt: 08/07/2021 14:54

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 4509 m²

Tilstandsvurdering: God

Naturmangfoldvurdering: Stort

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Svært høy lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Tilstand er vurdert som god da lokaliteten er i bruk som slåttemark, uten fremmedarter og uten spor etter gjødsling. Lokaliteten er tidligere undersøkt (2017), og det het da i beskrivelsen at firkantperikum var dominerende art. Videre fant en at engartene i betydelig større grad enn i dag, var begrenset til kantsoner, og at en større del av enga hadde et mer oppgjødsla preg.

Naturmangfold beskrivelse: Naturmangfold er vurdert til stort ut fra areal, forekomst av sju habitatspesifikke arter, og forekomst av en EN-art. Arter som gulaks, engkvein, blåklokke, prestekrage, hvitmaure, tiriltunge, nattfiol, grov nattfiol, flekkmarihand, mjørdurt, aurikkelsveve, beitesveve, rødknapp, rødsvingel, bleikstarr, bråtestarr og rødsvingel ble registrert. Flere av disse nevnes ikke i beskrivelsen av lokaliteten fra 2017. Av rødlistearter er grå narremusserong (EN) og musserongvokssopp (NT) registrert. Sammenlignet med tidligere beskrivelse fra 2017 (Vatne 2017), er det flere engarter og habitatspesifikke arter i enga i dag, og disse ser også ut til å ha økt i mengde og utbredelse.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13:

Etter faktaark for slåttemark fra 2018 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (godt over 1 daa) og middels vekt på typevariasjon da enga i noe grad har varierende fuktighetsforhold. Den oppnår middels til lav vekt på tyngdepunkter, da rundt 15 arter er registrert, og høy vekt på rødlistearter da en EN-art er registrert (i tillegg til 1 NT-art). Også flere andre arter av beitemarksopp er registrert, og det er potensiale for flere, inkludert sjeldne og rødlistede arter. Det er også brukbart potensiale for sjeldne og rødlista arter av insekter i området. Basert på dette vurderes artsmangfold samla sett til middels. Den oppnår høy vekt på tilstand og påvirkning da hele lokaliteten er slått de seinere åra og avlinga er fjerna. Enkelte kantsoner er fremdeles noe mer prega av gjengroing, og mindre arealer er mer næringsrike på grunn av at grasen i perioder ikke har blitt fjerna. Til sist oppnår den høy vekt på landskapsøkologi, da den ligger i et gammelt kulturlandskap med flere verdifulle slåttemark. Samlet sett oppnår derfor lokaliteten

verdien Svært viktig - A. Verdien kan styrkes ytterligere gjennom videre målrettet restaurering og påvisning av flere rødlistearter.

Øyaløkkja: Nedenfor tunet

Naturtype: D2.1 Slåttemark (ntyp_D02_01)

Kartlagt: 08/07/2021 14:54

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 722 m²

Tilstandsvurdering: God

Naturmangfoldvurdering: Stort

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Svært høy lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Tilstand er vurdert som god da lokaliteten er i bruk som slåttemark, uten fremmedarter og uten spor etter gjødsling. Lokaliteten er tidligere undersøkt (2017), og det het da i beskrivelsen at firkantperikum var dominerende art. Arten finnes fortsatt, men er mindre framtredd. Samtidig later det til at en del engarter har gått fram til fordel for mer høgvekste arter.

Naturmangfold beskrivelse: Naturmangfold er vurdert til stort ut fra areal, forekomst av sju habitatspesifikke arter og 3 NT-arter. Arter som gulaks, engkvein, blåkløkke, prestekrage, hvitmaure, tiriltunge, nattfiol, grov nattfiol, flekkmarihand, mjørdurt, aurikkelsveve, beitesveve, rødknapp, rødsvingel, bleikstarr, bråtestarr og rødsvingel ble registrert. Flere av disse nevnes ikke i beskrivelsen av lokaliteten fra 2017. Av rødlistearter er gulbrun narrevokssopp (NT) registrert tidligere, mens lutvokssopp (NT) og bittervokssopp (NT) ble registrert i 2021. Beskrivelsen fra 2017 nevner også funn av blant annet liten vokssopp, gul småfingersopp og gul småkøllesopp. Også flere arter av ubestemte rødsporer (Entoloma) er registrert her. Sammenlignet med tidligere beskrivelse fra 2017 (Vatne 2017), er det flere engarter og habitatspesifikke arter i enda i dag, og disse ser også ut til å ha økt i mengde.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13:

Etter faktaark for slåttemark fra 2018 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (mellom 0,5 og 1 daa), og lav vekt på typevariasjon da enda i stor grad er ensarta. Den oppnår middels til lav vekt på tyngdepunkter, da rundt 15 arter er registrert, og middels vekt på rødlistearter da tre NT-arter er registrert. Samla sett vurderes artsmangfold til middels, basert på potensiale for flere sjeldne og rødlista arter av beitemarksopp. Det er også brukbart potensiale for sjeldne og rødlista arter av insekter i området. Den oppnår høy vekt på tilstand og påvirkning da hele lokaliteten er slått de seinere åra og avlinga er fjerna. Enkelte kantsoner er imidlertid noe mer prega av gjengroing og skyggevirking fra skog. Til sist oppnår den høy vekt på landskapsøkologi, da den ligger i et gammelt kulturlandskap med flere verdifulle slåttemarker. Samlet sett oppnår derfor lokaliteten verdien Viktig - B. Verdien kan styrkes ytterligere gjennom videre målrettet restaurering og påvisning av flere rødlistearter.

Øyaløkkja: Bangan V

Naturtype: D2.1 Slåttemark (ntyp_D02_01)

Kartlagt: 08/07/2021 17:05

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 390 m²

Tilstandsvurdering: God

Naturmangfoldvurdering: Moderat

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Høy lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Tilstand er vurdert som god da lokaliteten er i bruk som slåtteområde, uten fremmedarter og uten spor etter gjødsling. Lokaliteten er tidligere undersøkt (2017), og det het da i beskrivelsen at firkantperikum var dominerende art. Videre viser bilder den rapporten at blant annet høgvokste grasarter og hundekjeks har gått kraftig tilbake til fordel for engarter som småengkall, harerug og blåklomme.

Naturmangfold beskrivelse: Naturmangfold er vurdert til moderat ut fra areal og forekomst av sju habitatspesifikke arter. Arter som gulaks, engkvein, blåklomme, prestekrage, hvitmaure, tiriltunge, nattfiol, grov nattfiol, flekkmarihand, mjødukt, aurikkelsveve, beitesveve, rødknapp, rødsvingel, bleikstarr, bråtestarr og rødsvingel ble registrert. Flere av disse nevnes ikke i beskrivelsen av lokaliteten fra 2017. Det er ikke registrert rødlistearter av karplanter, moser, lav eller sopp i lokaliteten verken nå eller tidligere. Flere ubestemte arter av rødsporer (Entoloma) er imidlertid registrert i 2021. Sammenlignet med tidligere beskrivelse fra 2017 (Vatne 2017), er det flere engarter og habitatspesifikke arter i enda i dag, og disse ser også ut til å ha økt i mengde.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13:

Etter faktaark for slåtteområde fra 2018 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 0,5 daa), og lav vekt på typevariasjon da enda i stor grad er ensarta. Den oppnår middels til lav vekt på tyngdepunkter, da rundt 15 arter er registrert, og lav vekt på rødlistearter da ingen slike er registrert. Samla sett vurderes artsmangfold til middels til lavt, basert på potensiale for flere sjeldne og rødlista arter av beitemarksopp. Det er også brukbart potensiale for sjeldne og rødlista arter av insekter i området. Den oppnår høy vekt på tilstand og påvirkning da hele lokaliteten er slått de seinere åra og avlinga er fjerna. Enkelte kantsoner er imidlertid noe mer prega av gjengroing og skyggevirking fra skog. Til sist oppnår den høy vekt på landskapsøkologi, da den ligger i et gammelt kulturlandskap med flere verdifulle slåtteområder. Samlet sett oppnår derfor lokaliteten verdien Viktig - B. Verdien kan styrkes ytterligere gjennom videre målrettet restaurering og påvisning av flere rødlistearter.

Øyaløkkja: Bangan

Naturtype: D2.1 Slåtteområde (ntyp_D02_01)

Kartlagt: 08/07/2021 14:56

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 1261 m²

Tilstandsvurdering: God

Naturmangfoldvurdering: Stort

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Svært høy lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Tilstand er vurdert som god da lokaliteten er i bruk som slåtteområde, uten fremmedarter og uten spor etter gjødsling. Lokaliteten er tidligere undersøkt (2017), og det het da i beskrivelsen at firkantperikum var dominerende art. Videre viser bilder den rapporten at blant annet høgvokste grasarter og hundekjeks har gått tilbake til fordel for engarter som småengkall, harerug og blåklomme.

Naturmangfold beskrivelse: Naturmangfold er vurdert til moderat ut fra areal og forekomst av sju habitatspesifikke arter. Arter som gulaks, engkvein, blåklokke, prestekrage, hvitmaure, tiriltunge, nattfiol, grov nattfiol, flekkmarihand, mjøddurt, aurikkelsveve, beitesveve, rødknapp, rødsvingel, bleikstarr, bråtestarr og rødsvingel ble registrert. Flere av disse nevnes ikke i beskrivelsen av lokaliteten fra 2017. Det er ikke registrert rødlistearter av karplanter, moser, lav eller sopp i lokaliteten verken nå eller tidligere. Sammenlignet med tidligere beskrivelse fra 2017 (Vatne 2017), er det flere engarter og habitatspesifikke arter i enga i dag, og disse ser også ut til å ha økt i mengde.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13:

Etter faktaark for slåttemark fra 2018 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (over 1 daa), og middels vekt på typevariasjon da enga har noe variasjon i markfuktighet. Den oppnår middels til lav vekt på tyngdepunkter, da rundt 15 arter er registrert, og lav vekt på rødlistearter da ingen slike er registrert. Samla sett vurderes artsmangfold til middels til lavt, basert på potensiale for flere sjeldne og rødlista arter av beitemarksopp. Det er også brukbart potensiale for sjeldne og rødlista arter av insekter i området. Den oppnår høy vekt på tilstand og påvirkning da hele lokaliteten er slått de seinere åra og avlinga er fjerna. Enkelte kantsoner er imidlertid noe mer prega av gjengroing og skyggevirking fra skog. Til sist oppnår den høy vekt på landskapsøkologi, da den ligger i et gammelt kulturlandskap med flere verdifulle slåttemark. Samlet sett oppnår derfor lokaliteten verdien Svært viktig - A. Verdien kan styrkes ytterligere gjennom videre målrettet restaurering og påvisning av flere rødlistearter.

Tilleggslokaliteter i skjøtselsplanen

I tillegg til slåttemarkene på gården, inngår også flere (4) mindre lokaliteter med englignende sterkt endra fastmark (engpreget erstatningsbiotop) (Se fig. 8). Alle disse er inkludert i arealene som slås, men særlig selve tunet er godt utvikla her, og er derfor også inkludert i skjøtselsplanen. Denne kan alternativt skjøttes som slåttemark med sein slått, og gjerne sjeldnere enn i dag. Denne er derfor også tatt med her, og gitt en verdivurdering etter DN-Håndbok 13. Dette også i tråd med tidligere skjøtselsplan.

Øyaløkkja: Tunet

Naturtype: D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark (ntyp_D05)

Kartlagt: 08/07/2021 14:56

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 438 m²

Tilstandsvurdering: Moderat

Naturmangfoldvurdering: Stort

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Høy lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Tilstand er vurdert som moderat da lokaliteten er i bruk og slås som plen, med få fremmedarter og uten spor etter gjødsling. Lokaliteten er tidligere undersøkt (2017), og det later til at skjøtselen er lik fremdeles.

Naturmangfold beskrivelse: Naturmangfold er vurdert til stort ut fra forekomst av flere habitatspesifikke arter, samt to NT-arter. Arter som gulaks, engkvein, blåklokke, prestekrage, harerug (mengdeart), aurikkelsveve, rødknapp og rødsvingel ble registrert. Av beitemarksopp er musserongvokssopp (NT) påvist i 2017 (Vatne 2017), og 2021, samt lutvokssopp i 2021.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13:

Etter faktaark for engpreget ersatningsbiotop fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (under 2 daa). Videre oppnår den lav til middels vekt på kjennetegnende arter, da rundt 15 slike arter er registrert, og lav til middels vekt på rødlistearter da to NT-arter er registrert. Samla sett vurderes artsmangfold til middels til lavt, basert på potensiale for flere sjeldne og rødlista arter av beitemarksopp. Det er også brukbart potensiale for sjeldne og rødlista arter av insekter i området. Den oppnår høy vekt på tilstand da hele lokaliteten er uten gjengroingspreg, og middels vekt på hevd ut fra at den er rydda og slått som plen. Hevdregimet er vurdert som noe intensivt. Til sist oppnår den middels til høy vekt på påvirkning da den i svært liten grad er prega av fremmede arter, og er uten synlig slitasje. Den er en del av et større kulturlandskap med flere verdifulle slåttemarkar i umiddelbar nærhet. Samlet sett oppnår derfor lokaliteten verdien Viktig – B. Verdien kan styrkes ytterligere gjennom mindre intensiv slått og påvisning av flere rødlistearter.

4.3 Artslister

Under følger artslister for de fire slåttemarkslokalitetene. Listene er ikke uttømmende.

Øyaløkkja: Monsbakken

Tabell 1: Artsliste for Øyaløkkja: Monsbakken

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kategori	Seneste funn
Karplanter	<i>Achillea millefolium</i>	Ryllik	LC	2021
Karplanter	<i>Achillea ptarmica</i>	Nyseryllik	LC	2021
Karplanter	<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein	LC	2021
Karplanter	<i>Ajuga pyramidalis</i>	Jonsokkoll	LC	2021
Karplanter	<i>Alnus incana</i>	Gråor	LC	2021
Karplanter	<i>Anemone nemorosa</i>	Hvitveis	LC	2021
Karplanter	<i>Angelica sylvestris</i>	Sløke	LC	2021
Karplanter	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Gulaks	LC	2021
Karplanter	<i>Betula pubescens</i>	Bjørk	LC	2021
Karplanter	<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug	LC	2021
Karplanter	<i>Campanula rotundifolia</i>	Blåklukke	LC	2021
Karplanter	<i>Carex flava</i>	Gulstarr	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pallescens</i>	Bleikstarr	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pilulifera</i>	Bråtestarr	LC	2021
Karplanter	<i>Cirsium heterophyllum</i>	Hvitbladtistel	LC	2021
Karplanter	<i>Dactylorhiza maculata subsp. fuchsii</i>	Skogmarihand	LC	2021
Karplanter	<i>Dactylorhiza maculata ssp. maculata</i>	Flekkmarihand	LC	2021

Karplanter	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Skogsnelle	LC	2021
Karplanter	<i>Filipendula ulmaria</i>	Mjødurt	LC	2021
Karplanter	<i>Galium album</i>	Stormaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium boreale</i>	Hvitmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium uliginosum</i>	Sumpmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Geranium sylvaticum</i>	Skogstorkenebb	LC	2021
Karplanter	<i>Hieracium vulgatum</i> agg.	Beitesvever	LC	2021
Karplanter	<i>Hypericum maculatum</i>	Firkantperikum	LC	2021
Karplanter	<i>Knautia arvensis</i>	Rødknapp	LC	2021
Karplanter	<i>Leucanthemum vulgare</i>	Prestekrage	LC	2021
Karplanter	<i>Lotus corniculatus</i>	Tiriltunge	LC	2021
Karplanter	<i>Luzula multiflora</i>	Bakkefrytle	LC	2021
Karplanter	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Småmarimjelle	LC	2021
Karplanter	<i>Neottia ovata</i>	Stortveblad	LC	2017
Karplanter	<i>Phleum pratense</i>	Timotei	LC	2021
Karplanter	<i>Picea abies</i>	Gran	LC	2021
Karplanter	<i>Pilosella lactucella</i>	Aurikkelsveve	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera bifolia</i>	Nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera chlorantha</i>	Grov nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Potentilla erecta</i>	Tepperot	LC	2021
Sopper	<i>Pseudotricholoma metapodium</i>	Grå narremusserong	EN	2017
Karplanter	<i>Ranunculus acris</i>	bakkesoleie	LC	2021
Karplanter	<i>Rhinanthus minor</i>	Småengkall	LC	2021
Karplanter	<i>Rubus idaeus</i>	Bringebær	LC	2021
Karplanter	<i>Rumex acetosa</i> var. <i>acetosa</i>	Engsyre	LC	2021
Karplanter	<i>Solidago virgaurea</i>	Gullris	LC	2021
Karplanter	<i>Sorbus aucuparia</i>	Rogn	LC	2021
Karplanter	<i>Trifolium pratense</i>	Rødkløver	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica chamaedrys</i>	tveskjeggveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica officinalis</i>	legeveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica serpyllifolia</i>	bleikveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Viola palustris</i>	Myrfiol	LC	2021

Øyaløkkja: Nedenfor tunet

Tabell 2: Artsliste for Øyaløkkja: Nedenfor tunet

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kategori	Seneste funn
Karplanter	<i>Achillea millefolium</i>	Ryllik	LC	2021
Karplanter	<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein	LC	2021
Karplanter	<i>Ajuga pyramidalis</i>	Jonsokkoll	LC	2021
Karplanter	<i>Anemone nemorosa</i>	Hvitveis	LC	2021
Karplanter	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Gulaks	LC	2021
Karplanter	<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug	LC	2021
Sopper	<i>Camarophyllopsis schulzeri</i>	Gulbrun narrevokssopp	NT	2017
Karplanter	<i>Campanula rotundifolia</i>	Blåklokke	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pallescens</i>	Bleikstarr	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pilulifera</i>	Bråtestarr	LC	2021
Karplanter	<i>Cirsium heterophyllum</i>	Hvitbladtistel	LC	2021
Sopper	<i>Clavulinopsis corniculata</i>	Gul småfingersopp	LC	2017
Sopper	<i>Clavulinopsis helvola</i>	Gul småkøllesopp	LC	2017
Sopper	<i>Cuphophyllus pratensis</i>	Engvokssopp	LC	2021
Karplanter	<i>Dactylorhiza maculata ssp. maculata</i>	Flekkmarihand	LC	2021
Karplanter	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Skogsnelle	LC	2021
Karplanter	<i>Filipendula ulmaria</i>	Mjødurt	LC	2021
Karplanter	<i>Galium album</i>	Stormaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium boreale</i>	Hvitmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium uliginosum</i>	Sumpmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Geranium sylvaticum</i>	Skogstorkenebb	LC	2021
Karplanter	<i>Hieracium vulgatum agg.</i>	Beitesvever	LC	2021
Sopper	<i>Hygrocybe glutinipes</i>	Limvokssopp	LC	2021
Sopper	<i>Hygrocybe insipida</i>	Liten vokssopp	LC	2021
Sopper	<i>Hygrocybe mucronella</i>	Bittervokssopp	NT	2021
Sopper	<i>Hygrocybe reidii</i>	Honningvokssopp	LC	2021
Karplanter	<i>Hypericum maculatum</i>	Firkantperikum	LC	2021
Karplanter	<i>Knautia arvensis</i>	Rødknapp	LC	2021
Karplanter	<i>Leucanthemum vulgare</i>	Prestekrage	LC	2021
Karplanter	<i>Lotus corniculatus</i>	Tiriltunge	LC	2021

Karplanter	<i>Luzula multiflora</i>	Bakkefrytle	LC	2021
Karplanter	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Småmarimjelle	LC	2021
Sopper	<i>Neohygrocye nitrata</i>	Lutvokssopp	NT	2021
Karplanter	<i>Pilosella lactucella</i>	Aurikkelsveve	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera bifolia</i>	Nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera chlorantha</i>	Grov nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Potentilla erecta</i>	Tepperot	LC	2021
Karplanter	<i>Ranunculus acris</i>	bakkesoleie	LC	2021
Karplanter	<i>Rhinanthus minor</i>	Småengkall	LC	2021
Karplanter	<i>Rumex acetosa</i>	Syre	LC	2021
Karplanter	<i>Solidago virgaurea</i>	Gullris	LC	2021
Karplanter	<i>Trifolium pratense</i>	Rødkløver	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica chamaedrys</i>	teskjeggveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica officinalis</i>	legeveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica serpyllifolia</i>	bleikveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Viola palustris</i>	Myrfiol	LC	2021

Øyaløkkja: Bangan V

Tabell 3: Artsliste for Øyaløkkja: Bangan V

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kategori	Seneste funn
Karplanter	<i>Achillea millefolium</i>	Ryllik	LC	2021
Karplanter	<i>Achillea ptarmica</i>	Nyseryllik	LC	2021
Karplanter	<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein	LC	2021
Karplanter	<i>Alnus incana</i>	Gråor	LC	2021
Karplanter	<i>Anemone nemorosa</i>	Hvitveis	LC	2021
Karplanter	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Gulaks	LC	2021
Karplanter	<i>Anthriscus sylvestris</i>	Hundekjeks	LC	2021
Karplanter	<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug	LC	2021
Karplanter	<i>Campanula rotundifolia</i>	Blåklokke	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pallescens</i>	Bleikstarr	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pilulifera</i>	Bråtestarr	LC	2021
Karplanter	<i>Cirsium heterophyllum</i>	Hvitbladtistel	LC	2021
Sopper	<i>Entoloma exile</i>	Flammefotrødspore	LC	2021
Karplanter	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Skogsnelle	LC	2021

Karplanter	<i>Filipendula ulmaria</i>	Mjødurt	LC	2021
Karplanter	<i>Galium album</i>	Stormaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium boreale</i>	Hvitmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium uliginosum</i>	Sumpmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Geranium sylvaticum</i>	Skogstorkenebb	LC	2021
Karplanter	<i>Hieracium vulgatum</i> agg.	Beitesvever	LC	2021
Sopper	<i>Hygrocybe glutinipes</i>	Limvokssopp	LC	2021
Karplanter	<i>Hypericum maculatum</i>	Firkantperikum	LC	2021
Karplanter	<i>Knautia arvensis</i>	Rødknapp	LC	2021
Karplanter	<i>Leucanthemum vulgare</i>	Prestekrage	LC	2021
Karplanter	<i>Lotus corniculatus</i>	Tiriltunge	LC	2021
Karplanter	<i>Luzula multiflora</i>	Bakkefrytle	LC	2021
Karplanter	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Småmarimjelle	LC	2021
Karplanter	<i>Phleum pratense</i>	Timotei	LC	2021
Karplanter	<i>Pilosella lactucella</i>	Aurikkelsveve	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera bifolia</i>	Nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera chlorantha</i>	Grov nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Potentilla erecta</i>	Tepperot	LC	2021
Karplanter	<i>Ranunculus acris</i>	bakkesoleie	LC	2021
Karplanter	<i>Rhinanthus minor</i>	Småengkall	LC	2021
Karplanter	<i>Rubus idaeus</i>	Bringebær	LC	2021
Karplanter	<i>Rumex acetosa</i>	Syre	LC	2021
Karplanter	<i>Solidago virgaurea</i>	Gullris	LC	2021
Karplanter	<i>Trifolium pratense</i>	Rødkløver	LC	2021
Karplanter	<i>Trifolium repens</i>	Hvitkløver	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica chamaedrys</i>	teskjeggveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica officinalis</i>	legeveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica serpyllifolia</i>	bleikveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Viola palustris</i>	Myrfiol	LC	2021

Øyaløkkja: Bangan

Tabell 4: Artsliste for Øyaløkkja: Bangan

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kategori	Seneste funn
Karplanter	<i>Achillea millefolium</i>	Ryllik	LC	2021

Karplanter	<i>Achillea ptarmica</i>	Nyseryllik	LC	2021
Karplanter	<i>Agrostis capillaris</i>	Engkvein	LC	2021
Karplanter	<i>Ajuga pyramidalis</i>	Jonsokkoll	LC	2021
Karplanter	<i>Alnus incana</i>	Gråor	LC	2021
Karplanter	<i>Anemone nemorosa</i>	Hvitveis	LC	2021
Karplanter	<i>Angelica sylvestris</i>	Sløke	LC	2021
Karplanter	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Gulaks	LC	2021
Karplanter	<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug	LC	2021
Karplanter	<i>Campanula rotundifolia</i>	Blåklukke	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pallescens</i>	Bleikstarr	LC	2021
Karplanter	<i>Carex pilulifera</i>	Bråtestarr	LC	2021
Karplanter	<i>Cirsium heterophyllum</i>	Hvitbladtistel	LC	2021
Karplanter	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Skogsnelle	LC	2021
Karplanter	<i>Filipendula ulmaria</i>	Mjødurt	LC	2021
Karplanter	<i>Galium album</i>	Stormaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium boreale</i>	Hvitmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Galium uliginosum</i>	Sumpmaure	LC	2021
Karplanter	<i>Geranium sylvaticum</i>	Skogstorkenebb	LC	2021
Karplanter	<i>Hieracium vulgatum</i> agg.	Beitesvever	LC	2021
Karplanter	<i>Hypericum maculatum</i>	Firkantperikum	LC	2021
Karplanter	<i>Knautia arvensis</i>	Rødknapp	LC	2021
Karplanter	<i>Leucanthemum vulgare</i>	Prestekrage	LC	2021
Karplanter	<i>Lotus corniculatus</i>	Tiriltunge	LC	2021
Karplanter	<i>Luzula multiflora</i>	Bakkefrytle	LC	2021
Karplanter	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Småmarimjelle	LC	2021
Karplanter	<i>Phleum pratense</i>	Timotei	LC	2021
Karplanter	<i>Pilosella lactucella</i>	Aurikkelsveve	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera bifolia</i>	Nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Platanthera chlorantha</i>	Grov nattfiol	LC	2021
Karplanter	<i>Potentilla erecta</i>	Tepperot	LC	2021
Karplanter	<i>Ranunculus acris</i>	bakkesoleie	LC	2021
Karplanter	<i>Rhinanthus minor</i>	Småengkall	LC	2021
Karplanter	<i>Rubus idaeus</i>	Bringebær	LC	2021
Karplanter	<i>Rumex acetosa</i>	Syre	LC	2021
Karplanter	<i>Solidago virgaurea</i>	Gullris	LC	2021

Karplanter	<i>Trifolium pratense</i>	Rødkløver	LC	2021
Karplanter	<i>Trifolium repens</i>	Hvitkløver	LC	2021
Karplanter	<i>Vaccinium myrtillus</i>	Blåbær	LC	2021
Karplanter	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	Tyttebær	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica chamaedrys</i>	tveskjeggveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica officinalis</i>	legeveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica serpyllifolia</i>	bleikveronika	LC	2021
Karplanter	<i>Viola palustris</i>	Myrfiol	LC	2021

Øyaløkkja: Tunet

Tabell 5: Artsliste for Øyaløkkja: Tunet

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kategori	Seneste funn
Karplanter	<i>Aruncus dioicus</i>	Skogskjegg	SE	2021
Karplanter	<i>Bistorta vivipara</i>	Harerug	LC	2021
Karplanter	<i>Campanula rotundifolia</i>	Blåklokke	LC	2021
Sopper	<i>Cuphophyllus fornicatus</i>	Musserongvokssopp	NT	2021
Sopper	<i>Entoloma exile</i>	Flammefotrødspore	LC	2021
Karplanter	<i>Lysimachia punctata</i>	Fagerfredløs	SE	2021
Sopper	<i>Neohygrocye nitrata</i>	Lutvokssopp	NT	2021
Karplanter	<i>Ranunculus acris</i>	bakkesoleie	LC	2021
Karplanter	<i>Veronica officinalis</i>	legeveronika	LC	2021

4.4 Tiltakslogg, grunneiers/drifters notater

Her er det plass for grunneier å føre inn sine egne notater som gjelder gjennomføring av tiltakene. Ved å ha slike notater samla, vil det være lettere å sammenstille erfaringene når planen skal revideres. Husk å sett av nok plass/flere sider for dette.

[illegible]

4.5 Overvåkning, log

I enkelte tilfelle kan f. eks grunneier/bruker ha interesse av/artskunnskap nok til å telle opp enkeltindivider av særskilte planter innen et avgrensa fast, område på noen få m² hver sesong. Dette kan være verdifull artsinfo å legge til rette for. På Øyaløkkja kan det være aktuelt å overvåke omtrentlige forekomster av nattfiol.

POSISJON/FELT:	ART	DATO	ANTALL INDIVIDER	ÅR

Biofokus

– for et godt kunnskapsgrunnlag

Biofokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. Biofokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. Biofokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. Biofokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir den digitale rapportserien **Biofokus rapport**.

Biofokus rapport 2021–045
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8449-031-1

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
biofokus.no